

Arrest

nr. 108 901 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger, geboren op 1 november 1981 in Khanpur (district Rahim Yar Khan, provincie Punjab).

Van 2002 tot 2007 was u lid van Pakistan Muslim League Quaid-e-Azim (PML-Q). In diezelfde periode werkte u ook officieel als secretaris-generaal voor uw partij in Khanpur. Sinds 2003, 2004 of 2005 werd u benaderd door huidig Member of National Assembly (MNA), Mian Abdul Sattar, die tot de Pakistan People's Party (PPP) behoort, en die wilde dat u voor hem zou werken. Hij wilde dit omdat u als secretaris-generaal van Khanpur voor PML-Q verscheidene klachten indiende tegen hem omwille van zijn misdadige corruptiepraktijken. Deze klachten werden echter nooit opgevolgd door de politie, die volgens u samenwerkt met Mian Abdul Sattar.

In mei 2007 werd u door de politie van Khanpur Sader aangehouden en vervolgens één dag vastgehouden nadat een medewerker van Mian Abdul Sattar u er valselijk van beschuldigd had hem te hebben lastiggevalen en zijn motorfiets gestolen te hebben. Na bemiddeling met de aangever bij de politie werd u opnieuw vrijgelaten.

Na de dood van Benazir Bhutto op 27 december 2007 begon Mian Abdul Sattar u steeds meer te bedreigen opdat u voor hem zou werken en zette hij zijn medewerkers in om u in dit verband te belagen. Zo kwam u regelmatig met hen in conflict wanneer u hen ontmoette en waarbij zij verbaal geweld tegen u gebruikten. Nog in december 2007 werd u door diezelfde politie van Khanpur Sader opnieuw aangehouden en vervolgens drie dagen vastgehouden nadat u medewerkers van Mian Abdul Sattar was tegengekomen op straat en er ruzie ontstond waarbij Mian Abdul Sattar's medewerkers verbaal geweld tegen u gebruikten en waarna één van hen hierop een klacht tegen u indiende op basis van een valse beschuldiging. U werd vrijgelaten nadat Mian Abdul Sattar samen met zijn medewerkers en uw familie hadden onderhandeld en tot een oplossing waren gekomen.

Er werden tevens enkele 'First Information Reports' (FIR's) geregistreerd tegen u door lokale politieagenten van Khanpur, omwille van politieke activiteiten zoals het organiseren van publieke bijeenkomsten met het illegaal gebruik van een luidspreker. Daarnaast werd ook een FIR geregistreerd door een medewerker van Mian Abdul Sattar met een valse beschuldiging jegens u. U werd omwille van deze FIR's echter niet benaderd door de politie.

In oktober of november 2008 vluchtte u omwille van uw problemen met Mian Abdul Sattar, diens medewerkers en de politie, die na de dood van Benazir Bhutto op 27 december 2007 verergerden, een eerste keer uit uw herkomstland. U reisde naar Griekenland, waar u vervolgens een eerste asielaanvraag indiende. U wachtte uw asielprocedure in Griekenland echter niet af, maar keerde in december 2008 terug naar uw woonst in Khanpur, omdat uw vader er was overleden. In april 2010 vluchtte u opnieuw van Pakistan naar Griekenland, omwille van dezelfde problemen, waar uw eerder gestarte asielprocedure vervolgens opnieuw werd aangevat. Vijf maanden na uw aankomst in Griekenland keerde u opnieuw terug naar Khanpur, omdat uw moeder een hartaanval had gekregen.

Op 20 januari 2012 werd u aangehouden door de politie van Khanpur City, nadat een medewerker van Mian Abdul Sattar een klacht tegen u had ingediend op basis van een valse beschuldiging dat u hem trachtte te vermoorden. U werd vervolgens 15 dagen door de politie vastgehouden. U werd uiteindelijk vrijgelaten nadat Mian Abdul Sattar samen met zijn medewerkers en uw familie hadden onderhandeld en tot een overeenkomst waren gekomen.

Op 5 of 6 april 2012 werd u op straat door vier gewapende medewerkers van Mian Abdul Sattar tegengehouden en fysiek aangevallen. Eén van hen sloeg u met zijn wapen op uw hoofd, waarna u bewusteloos raakte en in het ziekenhuis belandde. U had een ernstige hoofdwonde die in het ziekenhuis werd gehecht. De hierop volgende dag diende u tegen deze medewerkers een klacht in bij de politie van Khanpur City. U gaf aan dat Mian Abdul Sattar achter deze aanval zat. Omdat u een medisch attest van uw ziekenhuisopname kon voorleggen werd uw klacht geregistreerd in de vorm van een FIR. Toch ondernam de politie hierna niets tegen de daders en u besloot uw land opnieuw uit te vluchten.

Op 28 mei 2012 verliet u uw herkomstland voor de derde keer. U reisde illegaal naar België, waar u aankwam op 30 juni of 1 juli 2012 en op 2 juli 2012 een asielaanvraag indiende. In België vernam u dat uw moeder, broers en zus op 5 januari 2013 om het leven kwamen toen, naar verluidt omwille van een gasprobleem, uw woonst in Khanpur brand vatte. In dit verband werd u door Mian Abdul Sattar gecontacteerd en hij vertelde u dat hij verantwoordelijk was voor het overlijden van uw familieleden en dat u zal volgen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: (geattesteerde) kopieën van twee vervallen identiteitskaarten, van uw diploma's middelbaar onderwijs, van uw diploma van uw universitaire opleiding, en van een attest van uw domicilie, een attest van uw militaire dienstplicht, een attest van uw bankrekening in Pakistan, een ontvangstbewijs van een DHL-zending, vijf (geattesteerde) kopieën van 'First Information Reports', en knipsels van krantenhoofdingen en – artikelen.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in uw woonplaats in Khanpur (district Rahim Yar Khan, provincie Punjab) problemen kende met de lokale inwoner en MNA Mian Abdul Sattar, die lid was van de PPP, diens medewerkers en de lokale politie, omwille van uw politieke activiteiten bij PML-Q en 'All Pakistan Muslim League'.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielaanvraag aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet in overeenstemming kan gebracht worden met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw herkomstland. U verklaarde uw herkomstland voor het eerst te zijn ontvlucht in oktober of november 2008, omwille van dezelfde problemen met Mian

Abdul Sattar, diens medewerkers en de politie, die na de dood van Benazir Bhutto op 27 december 2007 verergerden (CGVS, p. 2-3, 7, 13-14). U reisde naar Griekenland, waar u, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, op 29 oktober 2008 een eerste asielaanvraag indiende. U wachtte het resultaat van uw asielprocedure in Griekenland echter niet af, maar keerde in december 2008 terug naar Pakistan, naar uw woonst in Khanpur, waar u steeds hebt gewoond, omdat uw vader was overleden (CGVS, p. 6-7). In april 2010 vluchtte u opnieuw van Pakistan naar Griekenland, omwille van dezelfde problemen, waar uw eerder gestarte asielprocedure vervolgens opnieuw werd aangevat. U verklaarde dat in het kader van uw asielprocedure in Griekenland geen beslissing werd genomen en dat u vijf maanden na uw aankomst in Griekenland opnieuw naar Pakistan terugkeerde, naar de woonst in Khanpur waar u steeds hebt gewoond, omdat uw moeder een hartaanval had gekregen (CGVS, p. 7-8). Bijna twee jaar later, op 28 mei 2012, verliet u uw herkomstland voor de derde keer, en ging u dit keer naar België, waar u eveneens een asielaanvraag indiende (CGVS, p. 17). Het incident waarbij u op 5 of 6 april 2012 door de medewerkers van Mian Abdul Sattar fysiek werd aangevallen, vormde de aanleiding van uw derde vlucht uit uw herkomstland (CGVS, p. 18). Welnu, er moet opgemerkt worden dat uw gedrag afbreuk doet aan de aannemelijkheid van de ernst van uw verklaarde vrees ten opzichte van uw herkomstland. U verklaarde immers uw land van herkomst ook de eerste keer te zijn ontvlucht, omwille van dezelfde problemen met Mian Abdul Sattar, diens medewerkers en de politie, die na de dood van Benazir Bhutto op 27 december 2007 immers verergerden (CGVS, p. 2-3, 7, 13-14). Ongeveer twee maanden nadat u zich voor het eerst bij de Griekse asielinstanties hebt beroepen op internationale bescherming, bent u echter vrijwillig teruggekeerd, met name naar dezelfde woonst in Khanpur vanwaar u voordien was gevlucht. Tevens vluchtte u een tweede keer uit uw herkomstland omwille van diezelfde problemen, waarna u opnieuw naar dezelfde woonst in Khanpur vanwaar u eerder was gevlucht terugkeerde (CGVS, p. 7). Het feit dat u na uw eerste vlucht uit uw herkomstland tot twee keer toe bent teruggekeerd naar dezelfde woning in Khanpur, waar u steeds hebt gewoond, en waar de problemen die u ertoe hadden aangezet uw land reeds twee keer te ontvluchten plaatsvonden, ondermijnt de ernst van de door u verklaarde vrees. U verklaarde dat u de eerste keer terugkeerde naar uw herkomstland omwille van het overlijden van uw vader, en een tweede keer omdat uw moeder een hartaanval gekregen had (CGVS, p. 7). Deze verklaringen bieden echter geen verschoonbare uitleg waarom u tot twee keer toe naar precies die plaats terugkeerde van waar u telkens vluchtte, net omwille van uw problemen met de lokale inwoner en MNA Mian Abdul Sattar, diens medewerkers, en de lokale politie aldaar. Het is in dit verband ook des te opmerkelijker dat u dan pas meer dan een jaar later voor de derde keer bent gevlucht, niettemin het incident op 5 of 6 april 2012 de aanleiding van uw derde vlucht vormde (CGVS, p. 17-18). Er dient bijgevolg te worden besloten dat het feit dat u tot twee keer toe vrijwillig terugkeerde vanuit Griekenland, waar uw asielaanvraag bij uw eerste terugkeer zowaar nog in behandeling was, naar uw woonst in Khanpur, de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging in Pakistan op ernstige wijze aantast.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde waaruit zou kunnen blijken dat u effectief politiek actief lid was. Zo legt u geen enkel begin van bewijs voor van uw lidmaatschap bij PML-Q van 2002 tot 2007, van uw functie van secretaris-generaal in Khanpur voor PML-Q in diezelfde periode, noch van uw lidmaatschap bij 'All Pakistan Muslim League' sinds u deze partij vervoegde in 2011 (CGVS, p. 9). U verklaarde dat al uw documenten vernietigd werden toen uw ouderlijke woonst brand vatte op 5 januari 2013, waarbij uw familieleden om het leven kwamen en waar Mian Abdul Sattar verantwoordelijk voor zou zijn (CGVS, p. 3-5, 9, 12, 16, 19). Dit neemt echter niet weg dat u via uw kennissen die bij PML-Q of 'All Pakistan Muslim League' werkzaam zijn, enig begin van bewijs van uw politieke activiteiten zou hebben kunnen trachten te verkrijgen. Evenmin slaagde u erin het medisch attest van uw ziekenhuisbehandeling die u onderging na het incident op 5 of 6 april 2012, toen u door de medewerkers van Mian Abdul Sattar ernstig werd geslagen, voor te leggen, omdat dit document eveneens werd vernietigd in de brand in uw ouderlijke woonst op 5 januari 2013 (CGVS, p. 16). U slaagde er echter evenmin in enig begin van bewijs voor te leggen van het overlijden van uw familieleden, de omstandigheden van hun overlijden, noch van de brand van jullie huis. Zo slaagde u er niet in de overlijdensaktes voor te leggen en u wist zowaar niet of iemand in Pakistan dergelijke documenten bezat. U legde evenmin enig begin van bewijs voor van de brand van uw woonst, noch van de expertise van de brandweer in dit verband. U hebt dergelijke documenten ook niet trachten te verkrijgen (CGVS, p. 4-5). Hoe dan ook is het weinig aannemelijk dat u na uw aankomst in België, voordat dit incident op 5 januari 2013 heeft plaats gevonden, geen enkele poging zou hebben ondernomen om dergelijke belangrijke documenten reeds te bemachtigen om ze voor te leggen in het kader van uw asielprocedure, aangezien u reeds in België verblijft sinds juli 2012 (CGVS, p. 16, 17). U verklaarde niet te weten wat u in het kader van uw asielprocedure zou nodig hebben en dat u besloot te wachten tot uw gehoor op het Commissariaat-generaal waarna u zou weten welke documenten u al dan niet diende voor te leggen (CGVS, p. 9, 16). Deze uitleg is geenszins aannemelijk,

te meer aangezien u bij aanvang van uw asielprocedure herhaaldelijk werd gewezen op het belang van bewijsstukken (DVZ vragenlijst; CGVS convocatie) en u zich ook op andere manieren kon informeren over het belang van documenten, in plaats van te wachten tot aan uw gehoor op het Commissariaat-generaal. Er moet immers benadrukt worden dat het feit dat u geen enkel bewijsstuk voorlegt over uw politieke activiteiten in uw geval wel degelijk relevant is. U verklaarde immers dat u als actief lid van PML-Q en 'All Pakistan Muslim League' in het vizier kwam van Mian Abdul Sattar, omdat u als secretaris-generaal van Khanpur voor PML-Q, tegen hem vele klachten indiende omwille van zijn misdadige corruptiepraktijken (CGVS, p. 14, 18). Uw medisch attest vormde verder het bewijsstuk van wat u op 5 of 6 april 2012 overkwam waarna de klacht die u omwille hiervan indiende werd geregistreerd als een FIR, en welk incident tevens de aanleiding vormde van uw vlucht uit uw herkomstland (CGVS, p. 14, 18). Bovendien is het uiterst merkwaardig dat u voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal wel kopieën van twee vervallen identiteitskaarten, van uw diploma's middelbaar onderwijs, van uw diploma van uw universitaire opleiding, en van een attest van uw domicilie, van een attest van uw militaire dienstplicht, alsook een attest van uw bankrekening in Pakistan in december 2012 naar u laat opsturen (CGVS, p. 3, 6), doch niet uw documenten aangaande uw politieke activiteiten of die verband houden met de aanleiding van uw vlucht uit uw herkomstland. Ten slotte is het opmerkelijk dat u geen begin van bewijs kan neerleggen van uw aanhoudingen in mei 2007, december 2007 en op 20 januari 2012. Zo is het uiterst merkwaardig dat de politie wel FIR's zou opstellen waarin u optreedt als beschuldigde en waarvan u de kopieën voorlegt, waar zij nadien geen enkel gevolg aan geeft, doch geen klachten als FIR's registreert waarna u wel wordt aangehouden (CGVS, p. 21-22, 24, 26). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.

U legde wel vijf kopieën van 'First Information Reports' (FIR) voor, aangaande uw problemen met Mian Abdul Sattar's medewerkers en met de politie. Vier van de FIR's die u voorlegt, dd. 05.07.2008, dd. 13.06.2009, dd. 10.10.2011 en dd. 06.01.2012, betreffen FIR's die werden opgesteld naar aanleiding van beschuldigingen op basis waarvan de medewerkers van Mian Abdul Sattar of de politie zelf een klacht tegen u indienden bij de politie van Khanpur City. De FIR dd. 05.04.2012 gaat over de klacht die u zelf indiende tegen de medewerkers van Mian Abdul Sattar die u op 5 april 2012 op straat hadden aangevallen en u ernstige verwondingen hadden toegebracht, waarna u bewusteloos raakte en in het ziekenhuis terecht kwam (CGVS, p. 14-16, 25). Deze klacht werd, in tegenstelling tot uw andere klachten die u tegen Mian Abdul Sattar en diens medewerkers indiende, wel geregistreerd in de vorm van een FIR, omdat u dit misdrijf kon hard maken aan de hand van uw medisch attest van uw ziekenhuisopname (CGVS, p. 14, 18). Uw verklaringen aangaande de inhoud van deze FIR's bleken echter onaannemelijk vaag en tevens inconsistent te zijn met de inhoud van deze documenten. Zo verklaarde u dat één van deze FIR's werd opgesteld in 2007, tijdens de problemen rond Benazir Bhutto, hoewel u niet verder kon preciseren wanneer in 2007 deze FIR werd opgesteld (CGVS, p. 25). Geen van de FIR's die u voorlegt dateert echter van 2007. U verklaarde verder dat deze FIR in 2007 werd opgesteld naar aanleiding van een aangifte van een zekere Abdul Karim (CGVS, p. 25). Uit geen van de FIR's die u voorlegt blijkt echter dat deze werden opgesteld op vraag van een aangever met de naam Abdul Karim. Toen u werd gewezen op het feit dat u ook een FIR neerlegt die werd opgesteld in 2008, antwoordde u dat deze FIR gaat over wat gebeurde in 2007, aangezien dit gebeurde op het einde van december 2007 (CGVS, p. 26). De betreffende FIR dateert echter van 5 juli 2008 en vermeldt bovendien helemaal niets over een incident in december 2007 (Documenten, 9). Toen u werd gevraagd waarover de FIR handelde die u voorlegt en die werd opgesteld in 2011, antwoordde u dat dit een klacht tegen u betrof, omdat u het publiek had samengebracht om naar Karachi te gaan om er Pervez Musharraf te zien (CGVS, p. 25-26). De betreffende FIR dd. 10.10.2011 vermeldt hier echter niets over. Deze FIR gaat daarentegen over een klacht die tegen u werd ingediend door een medewerker van de politie omdat u een pamflet met een politieke boodschap en uw contactgegevens zou hebben opgehangen (Documenten, 13). De FIR dd. 06.01.2012 die u eveneens neerlegt gaat echter wel over een klacht die tegen u werd ingediend door een medewerker van de politie omdat u door gebruik van een luidspreker mensen opriep om naar Karachi te gaan wanneer Pervez Musharraf daarheen zou komen (Documenten, 11). Toen u echter werd gevraagd waarover de FIR die opgesteld werd in 2012 – niet de FIR dd. 05.04.2012 die naar aanleiding van uw aangifte werd opgesteld – handelde, antwoordde u zowaar dit zich niet te herinneren (CGVS, p. 26). U verklaarde verder dat u op 5 of 6 april 2012 door Mian Abdul Sattar's medewerkers op straat werd aangevallen, waarna u bewusteloos raakte en in het ziekenhuis terecht kwam, waar u werd verzorgd aan een hoofdwonde die zij u hadden toegebracht. U verklaarde de volgende dag na dit incident een klacht te hebben ingediend bij de politie van Khanpur City, d.i. 6 of 7 april 2012, die in de vorm van een FIR werd geregistreerd (CGVS, p. 14-16). De FIR die u in dit verband neerlegt werd echter opgesteld op 5 april 2012, met name dezelfde dag waarop u door Mian Abdul Sattar's medewerkers werd aangevallen, zoals ook in de FIR wordt weergegeven, maar wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaring dat u pas een dag na dit incident deze klacht, die als FIR werd geregistreerd, zou hebben ingediend (CGVS, p. 16). Zij ten slotte

opgemerkt dat het merkwaardig is dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding hebt gemaakt van het bestaan van deze FIR's, noch van de inhoud van de FIR's waarin u als beschuldigde wordt benoemd (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5 en vraag 3.8). Uw onwetendheid en inconsistente verklaringen in verband met de inhoud van deze FIR's, die immers betrekking hebben op de door u aangehaalde problemen met Mian Abdul Sattar en de politie, ondermijnen niet alleen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, maar tasten ook de waarde van deze documenten aan.

Geen van de FIR's die u voorlegt bevat bovendien enige stempel van het politiekantoor, noch van de rechtbank, waardoor de authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan. U verklaarde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u naast de faxen van deze FIR's, die geen enkele stempel bevatten, ook de geattesteerde kopieën van deze documenten kon voorleggen (CGVS, p. 3, 5, 13, 17). Na ontvangst van deze kopieën werd echter vastgesteld dat zij louter een stempel bevatten van een advocaat van Takula Pano Akil in het district Sukkur, gelegen in de provincie Sindh, doch niet van een overheidsinstantie van uw woonplaats, zijnde district Rahim Yar Khan, provincie Punjab. Er werden bovendien nog bijkomende elementen opgemerkt die ernstig twijfel doen rijzen over de authenticiteit (van enkele) van deze FIR's. Zo wordt in de FIR dd. 13.06.2009 eerst bovenaan vermeld dat het incident waarbij u een luidspreker gebruikte aan de moskee 'Abdullah Binmasud' naar aanleiding waarvan deze FIR werd opgesteld plaatsvond op 9.06.2009. Wat verder in de FIR wordt daarentegen vermeld dat het betreffende incident aan de moskee 'Abdullah Binmasud' plaatsvond op 13.06.2009, met name dezelfde dag waarop deze FIR werd opgesteld (Documenten, 10). In de FIR dd. 05.04.2012 die naar aanleiding van uw klacht werd opgesteld wordt ten slotte aanvankelijk vermeld dat deze FIR uitgaat van de politie van Khanpur City. U verklaarde in dit verband zelf ook dat u klacht indiende bij de politie van Khanpur City. Deze FIR werd opmerkelijk genoeg wel ondertekend door een medewerker van de politie van Khanpur Sader, wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met de eerdere informatie, alsook uw verklaring, dat de FIR werd opgesteld door de politie van Khanpur City. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat in Pakistan iedereen tegen betaling eender welke FIR's kan laten opstellen bij de politie.

In verband met de door u aangehaalde problemen met Mian Abdul Sattar, diens medewerkers, en de politie, legde u tevens enkele krantenartikelen voor. Deze documenten betreffen slechts kopieën van uitgeknipte en geplakte krantenhoofdingen en -artikelen, waardoor de authenticiteit van deze nieuwsfragmenten evenmin kan worden nagegaan, en zij bijgevolg niet in aanmerking komen als bewijs van de door u aangehaalde problemen. Ook met betrekking tot de inhoud van deze krantenartikelen bleken uw verklaringen bovendien inconsistent. Toen u meermaals werd gevraagd hoeveel keer in totaal Mian Abdul Sattar's mensen geweld tegen u hadden gebruikt, antwoordde u uiteindelijk dat zij meestal verbaal geweld tegen u gebruikten en maar één keer 'echt' geweld hadden gebruikt, met name toen zij u een ernstige hoofdwonde toebrachten op 5 of 6 april 2012 (CGVS, p. 13-15). Uit het door u neergelegde krantenartikel waar een hoofding werd bijgeplakt van de 'Daily Sikandar' dd. 28.12.2007 (Documenten, 14) blijkt echter dat Mian Abdul Sattar's mensen u ook op 27 december 2007 fysiek zouden hebben aangevallen. Luidens datzelfde artikel zou u bovendien, omwille van dit geweld, naar het ziekenhuis gebracht zijn voor medische behandeling. Het is uiterst merkwaardig dat u dit incident zelf niet vermeldde, en daarentegen verklaarde dat Mian Abdul Sattar's medewerkers, behoudens het incident op 5 of 6 april 2012, enkel verbaal geweld tegen u hadden gebruikt (CGVS, p. 13-15). Daarnaast werden ook met betrekking tot de samenstelling van deze krantenartikelen enkele merkwaardigheden opgemerkt. Zo is het opmerkelijk dat bij twee krantenartikelen die inhoudelijk identiek zijn, en waarin vermeld wordt dat u, ex-secretaris-generaal van PML-Q, de 'All Pakistan Muslim League'-partij van Musharraf hebt vervoegd, verschillende hoofdingen werden geplaatst, met name een hoofding van een krant dd. 08.04.2009 en een hoofding van een krant dd. 08.04.2011 (Document, 17). Dat hetzelfde krantenartikel over uw nieuw lidmaatschap bij 'All Pakistan Muslim League' zowel in 2009 als in 2011 in de kranten verscheen, is geenszins aannemelijk. Ten slotte werd ook boven een krantenartikel van de 'Daily Saaf Saaf' een hoofding geplaatst van de 'Daily Zer Zabar' (Documenten, 15), d.i. een andere krant, wat evenmin met elkaar te rijmen valt. Bijgevolg tasten deze elementen niet alleen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan, maar ondermijnen zij ook de waarachtigheid van deze nieuwsfragmenten.

Tevens is het uiterst merkwaardig dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de officiële beschuldiging van betrokkenheid, die sinds 20 april 2012, een maand voor uw vlucht uit uw herkomstland, tegen MNA Mian Abdul Sattar werd uitgesproken door de officieren van de Pakistaanse Anti-Narcotics Force (ANF) in het kader van een efedrineschandaalzaak die door het Hooggerechtshof in Pakistan wordt behandeld en waaraan veel media-aandacht werd besteed, zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. U verklaarde immers dat Mian Abdul Sattar nooit in een rechtszaak betrokken is geweest, noch dat hij de laatste vier jaar door een bepaalde overheidsdienst van iets werd beschuldigd

(CGVS, p. 17, 19-20, 28). Het is weinig aannemelijk dat u, die immers vervolging vreesde vanwege Mian Abdul Sattar en diens medewerkers, omdat u zelf als secretaris-generaal van Khanpur voor PML-Q reeds vele klachten tegen Mian Abdul Sattar had ingediend omwille van zijn misdadige corruptiepraktijken, die zowaar nooit werden opgevolgd door de politie, en waardoor u in de eerste plaats door hem gevisieerd werd (CGVS, p. 14, 18), niet op de hoogte bent van deze officiële beschuldiging tegen uw vervolger vanwege een overheidsdienst in het kader van een zaak die geleid wordt door het Hooggerechtshof. Hierdoor wordt de ernst van de door u verklaarde vrees ten opzichte van Mian Abdul Sattar, alsook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, verder ondermijnd.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, is er wat u betreft dan ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (geattesteerde kopieën van twee vervallen identiteitskaarten, van uw diploma's middelbaar onderwijs, van uw diploma van uw universitaire opleiding, en van een attest van uw domicilie, een attest van uw militaire dienstplicht, een attest van uw bankrekening in Pakistan, en een ontvangstbewijs van een DHL-zending) zijn niet van dien aard dat zij voorgaande conclusie kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten informatie over uw identiteit, opleiding, woonplaats, militaire dienstplicht, bankrekening en de manier waarop u documenten ontving, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 EVRM.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker wiens asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn politieke activiteiten legt vooreerst geen begin van bewijs neer waaruit zou kunnen blijken dat hij effectief politiek actief lid was. Hij legt immers geen enkel bewijs voor van zijn lidmaatschap van de PML-Q tussen 2002 tot 2007, noch van zijn functie van secretaris-generaal in Khanpur voor PML-Q in diezelfde periode, noch van zijn lidmaatschap bij 'All Pakistan Muslim League' sinds hij deze partij vervoegde in 2011. Verzoeker die verklaarde dat al zijn documenten vernietigd werden toen zijn ouderlijke woonst brand vatte, waarbij zijn familieleden om het leven kwamen maakt niet aannemelijk waarom hij via kennissen die bij PML-Q of 'All Pakistan Muslim League' werkzaam zijn, niet enig begin van bewijs van zijn politieke activiteiten zou kunnen verkrijgen. Verzoeker legde bovendien evenmin enig begin van bewijs voor van de brand van zijn woning, noch van de expertise van de brandweer in dit verband. Deze vaststelling klemmt des te meer nu verzoeker wel kopieën van twee vervallen identiteitskaarten, van zijn diploma's middelbaar onderwijs en universitaire opleiding, alsook een attest van domicilie, een attest van zijn militaire dienstplicht, alsook een attest van zijn bankrekening in Pakistan neerlegt.

Verzoeker legde wel vijf kopieën van 'First Information Reports' (FIR) voor. Niet enkel legde verzoeker vage en inconsistente verklaringen af in verband met de inhoud van deze FIR's (verzoeker die 5 FIR's neerlegde beweerde zo onder meer dat er in 2007 een FIR werd opgesteld naar aanleiding van een aangifte van een zekere Abdul Karim terwijl er geen enkele FIR uit 2007 werd teruggevonden noch blijkt uit geen enkele van de FIR's die verzoeker neerlegt er een bij te zijn die werd opgesteld naar aanleiding van een klacht van Abdul Karim), bovendien maakte verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel ogenblik melding van het bestaan van deze FIR's, noch van de inhoud van deze documenten waarin hij als beschuldigde werd vermeld. De authenticiteit van deze stukken kan om deze reden dan ook ernstig betwijfeld worden. Deze vaststellingen uit de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier worden op geen enkele wijze door verzoeker weerlegd noch wordt dienaangaande een aannemelijke verklaring gegeven. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in Pakistan iedereen tegen betaling eender welke FIR's kan laten opstellen bij de politie. Om deze reden kan dan ook geen bewijswaarde worden verleend aan deze documenten.

Verzoeker legde eveneens enkele krantenartikelen voor die zijn problemen met Mian Abdul Sattar en de politie zouden moeten bevestigen. Deze documenten betreffen slechts kopieën van uitgeknipte en geplakte krantenhoofdingen en -artikelen, waardoor de authenticiteit van deze nieuwsfragmenten niet kan worden nagegaan. Ten overvloede merkt de Raad dienaangaande ook op dat een krantenartikel in een originele krant een bewijs is dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen.

De vaststelling ten slotte dat verzoeker voor zijn problemen tot tweemaal toe asiel heeft gevraagd in Griekenland, nooit de beslissing van de Griekse overheden afwachtte doch telkens terugkeerde naar Pakistan naar de plaats waar hij altijd gewoond heeft doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) stelt de Raad tenslotte vast dat de verwerende partij erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een in bepaalde periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Met recht stelt zij dat uit haar informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dit conflict zeer regionaal is en niet in heel Pakistan wordt gevoerd. Aangezien verzoeker niet uit deze regio afkomstig is, kon de commissaris-generaal dan ook terecht stellen dat de situatie in die regio verzoekers terugkeer naar Pakistan niet in de weg zou staan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER